

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év március hó 27. napján tartott fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette miatt a **vádlott** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2007. június 15. napján kelt 18.B.330/2005/30. számú ítéletét **akként változtatja** meg, hogy a vádlott börtönbüntetésének tartamát 2 (kettő) évre **enyhíti**.

Az első fokú ítéletet egyebekben **helybenhagyja**.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2007. június hó 15. napján kihirdetett 18.B.330/2005/30. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntetében, ezért őt 3 évi börtönbüntetésre és 5 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a büntetése fele részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható. A vádlott által az előzetes fogvatartásban, illetőleg a házi őrizetben töltött időt - ez utóbbinál négy nap házi őrizet egy nap szabadságvesztésnek felel meg - beszámítani rendelte. Rendelkezett a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről, egyes bűnjelek megsemmisítéséről, illetve kiadásáról. Kötelezte a vádlottat 977.127 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A kihirdetett ítélet ellen az ügyész súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést.

A vádlott és védője az ítélet ellen felmentés végett, a tényállás téves megállapítása, téves jogi minősítés miatt enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.520/2007. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezést viszont alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy az első fokon eljáró Fővárosi Bíróság a büntetőeljárás szabályait megtartva folytatta le az eljárást, az ügyben fellelhető bizonyítékokat beszerezte, azokat egyenként és összességében megvizsgálta, mérlegelési jogkörében eljárva megalapozott tényállást állapított meg. Indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Az így megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette cselekményét is. A büntetés kiszabása során azonban túlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek, ezért a kiszabott büntetés törvénysértően enyhe. Indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be.372.§ alapján változtassa meg és a vádlottal szemben hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetést szabjon ki, egyidejűleg mellőzze a Btk. 47.§ (3) bekezdés alapján alkalmazott feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezést

A fellebbezési tárgyaláson az ügyész az átiratban foglaltakat változatlanul fenntartotta, indítványozta a bűnösségi körülmények tényleges súlyúknak megfelelő értékelését, a vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítását, és a Btk. 47.§ (3) bekezdés mellőzését.

A védő a fellebbezési tárgyaláson tartott perbeszédében az első fokú ítéletet megalapozatlannak tartotta, ezért Be.376.§ alapján annak hatályon kívül helyezésére tett indítványt, mert álláspontja szerint az első fokú ítélet a Be.351.§ (2) bekezdés a./ -d./ pontjaiban írt okokból megalapozatlan. Az eljárás során ugyanis nem nyert tisztázást az, hogy kinek a vére volt a lépcsőház III. emeletétől a VI. emeltig terjedő részén a falra felkenve, és az sem nyert tisztázást, hogy 1-es tanú valóban a vádlottat látta-e a vádbeli időben a folyosón takarítani. Mindez kétségesse teszi az ítélet megalapozottságát, ezért annak hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában ártatlanságát hangoztatta.

A bejelentett kétirányú fellebbezésre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésben foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az első fokon eljáró Fővárosi Bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, az ügyben fellelhető bizonyítékokat egyenként és összességükben megvizsgálta, azokat egymással egybevetve mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg a tényállást.

A bizonyítékok értékelése során meggyőzően cáfolta a vádlott tagadásban megnyilvánuló védekezését, a bizonyítékok értékeléséről számot adott. Indokolási kötelezettségének eleget tett. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos álláspontjával egyet értett. Az ott kifejtetteket azzal egészíti ki, hogy a vádlottnak azt a védekezését, mely szerint a jobb kezének sérülését az unokájánál a lakásán történt takarítás közben szerezte oly módon, hogy azt egy kétélű díszkessel elvágta - több tény is cáfolja.

Ezek közül a fellebbviteli bíróság utal az elsőfokú bíróság által is felhívott, a Bűnügyi Orvosi és Fogda Orvosi Szolgálat 2004. április 24. napján kelt orvosi véleményében kifejtettekre (nyom. ir. 743-747. oldal), mely szerint „a vádlott sérülései nagy valószínűséggel nem keletkezhettek egy leeső bárd egyszerű elkapásától, tekintettel arra, hogy a jobb tenyér és ujjak területén található folytonosság

megszakadások egymással párhuzamosak és egymás mellett helyezkednek el. Feltételezhető, hogy ezen sérülések egy egyélű, vagy kétélű eszköz többszöri megragadásakor keletkezhettek, nem pedig a vádlott által előadott módon".

Utal továbbá a fellebbviteli bíróság arra is, hogy azért sem helytálló a vádlott védekezése a jobb kezén keletkezett sérülés eredetére vonatkozóan, mivel a sérülését saját előadása szerint is 2004. április 23-án a reggeli- délelőtti órákban szerezte. Ugyanakkor a sértett haláláról 2004. április 23-án 11 óra 15 perckor történt a rendőrségre bejelentés (nyom. ir. 95. oldal jelentés), a 85. oldalszám alatt elfekvő rendőri jelentés szerint a rendőrök 11 óra 30 perckor már a helyszínen voltak, és biztosították a sértett lakását. A nyomozati iratok 139-210. oldalszámai alatt elfekvő első helyszíni szemlejegyzőkönyv adatai szerint a sértett lakásában 2004. április 23-án 12 óra 40 perckor kezdődött a helyszíni szemle. A jegyzőkönyv I. része rögzítette a lépcsőházban a IV. emelet 27. számú sértetti lakástól a III. emeletre lefelé vezető lépcsősor mellett, a lépcsőház falán lévő vérszenyyeződéseket, a sértett lakásában talált vérszenyyeződéseket, a IV. emeletről az V., illetve VI. emeletre vezető lépcsősor mellett, a lépcsőház falán lévő vérszenyyeződéseket, amely vérszenyyeződésekből DNS vizsgálat lefolytatásához mintavétel történt. Az így vett minták alapján megállapítható volt, hogy a sértett lakásában a kishozza ajtókeretének jobboldali részéről származó vérnyom a vádlottól származik, a IV. emeletről a III. emeletre vezető lépcsősor mellett található vérgyanús szennyyeződés a sértettől, a IV. emeletről a VI. emeletre vezető lépcsősor melletti vérszenyyeződés, pedig a vádlottól származott. Ezek a vérnyomok pedig a helyszíni szemle kezdetét megelőző időpontban kerültek azokra a helyekre, ahol azokat rögzítették a helyszíni szemle során. Teljességgel kizárt ugyanis, hogy a vádlottnak módja lett volna a helyszínelést végző rendőrök jelenlétében a sértett lakásában megjelenni, vagy pedig a lépcsőházban vérnyomokat hagyni. Ennél fogva a helyszíni szemle során rögzített nyomok nem keletkezhettek az unoka lakásában eredő állítólagos kézsérüléstől, ugyanis mire a vádlott április 23-án a délutáni órákban haza ért már folyt a helyszíni szemle és a nyomok rögzítése is megtörtént.

Az előzőekben kifejtettekre, valamint az elsőfokú bíróság által helyesen és körültekintően értékelt bizonyítékokra figyelemmel a fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a vádlott védekezése minden alapot nélkülöz, ezzel szemben a tényállás megalapozott. A védőnek a tényállás megalapozottságát támadó fellebbezése az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadja, amely viszont megalapozott tényállás mellett a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethet (Be.351.§ (1) bekezdés).

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a törvénynek megfelelően minősítette cselekményét a Btk.166.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d./ pontja szerint minősülő és büntetendő különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntettének.

Az elsőfokú bíróság lényegében teljes körűen vette számba az ügyben fellelhető bűnösségi körülményeket, azonban tévedett, amikor az élet elleni bűncselekmények elszaporodottságát nem értékelte súlyosító körülményként. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az élet, testi épség elleni bűncselekmények száma országosan jelentős, ezért e cselekmények elszaporodott voltát a vádlott terhére súlyosítóként kell értékelni.

Az enyhítő körülményeket az elsőfokú bíróság lényegében helyesen sorolta fel, azonban a fellebbviteli bíróság álláspontja szerint nagyobb nyomatékkaal kell értékelni a vádlott idős korára is tekintettel a büntetlen előéletét, ezen belül azt, hogy a bűncselekmény elkövetéséig törvénytisztelő, becsületes életmódot folytatott, gyermekeit tisztességesen felnevelte. Ugyancsak nagyobb nyomatékot tulajdonított a fellebbviteli bíróság a vádlott beszámítási képessége közepes fokú korlátozottságának, továbbá annak, hogy egészségi állapota az első fokú ítélet meghozatala óta tovább romlott.

A nyomatékos enyhítő körülményekre figyelemmel a fellebbviteli bíróság arra az álláspontra helyezkedett, a Btk.87.§ (4) bekezdése kimerítőbb alkalmazására van lehetőség a vádlott esetében, figyelemmel a Btk.24.§ (2) bekezdésében írt korlátlan enyhítési lehetőségre, amely a vádlott beszámítási képességének közepes fokú korlátozottságából adódik. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság által a vádlottal szemben kiszabott 3 évi börtönbüntetés további enyhítésére látott lehetőséget, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlott börtönbüntetését 2 évre enyhítette. Álláspontja szerint az ily módon meghatározott főbüntetés az ehhez társuló közügyektől eltiltás mellékbüntetéssel együtt alkalmasnak mutatkozik a vádlottal szemben a Btk.37.§-ában írt büntetési célok elérésére, arra is tekintettel, hogy a vádlott a lányához költözött, ekként gondozása a jövőre nézve biztosított és ezáltal csökken annak a veszélye, hogy a jövőben törvénybe ütköző cselekedetet valósítson meg.

A kifejtettekre tekintettel az ügyésznek a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezése nem foghatott helyt.

A Fővárosi Bíróság ítéletének egyéb rendelkezései - ezek között a feltételes szabadságra, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására, a házi őrizetben töltött idő beszámítására, valamint a bűnügyi költség viselésére és a bűnjelekre vonatkozó rendelkezések - törvényesek, ezért azokat a fellebbviteli bíróság helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Az ítélet ellen a Be.386.§ (1) bekezdése alapján további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2008. év március hó 27. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hildenbrand Róbert s.k.
előadó bíró

Dr. Rédei Géza s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 18.B.330/2005/30. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.189/2007/8. számú ítéletében foglalt változtatással 2008. március 27. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2008. év március hó 27. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

Ónodi Gáborné
bírószági ügyintéző